

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของบุคลากร องค์การท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive
Analysis) คือ ความถี่ ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในการแจกแบบสอบถามประชากรที่ใช้ทั้งหมดจำนวน 119 คน ได้รับคืน จำนวน 114 คน
คิดเป็นร้อยละ 95.7 ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนด
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนประชากร

μ แทน ค่าเฉลี่ยของประชากร

σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ขอบเขตเนื้อหาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของบุคลากรองค์การ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในสมรรถนะหลัก 5 ด้าน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละด้าน กับ
เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน ตำแหน่งงาน และหน่วยงาน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะหลักในแต่ละด้านของ
บุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4-1 จำนวนบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	64	56.1
หญิง	50	43.9
รวม	114	100.0

จากตารางที่ 4-1 แสดงถึงจำนวนและร้อยละของบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจำแนกตามเพศพบว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชายมีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 และเพศหญิงมีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9

ตารางที่ 4-2 จำนวนบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 25 ปี	11	9.6
อายุ 26-35 ปี	67	58.8
อายุ 36-45 ปี	21	18.4
อายุ 46 ปีขึ้นไป	15	13.2
รวม	114	100.0

จากตารางที่ 4-2 แสดงถึงจำนวนและร้อยละของบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจำแนกตามอายุ พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมา มีอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 อายุ 46 ปีขึ้นไปมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และมีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 9.6 ซึ่งเป็นจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4-3 จำนวนบุคลากรรองการทอ่งเทียวแห่งชาตลลาวจำแนกตามวุฒิการศึกษา

การศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	8.8
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	78	68.4
ระดับปริญญาโท	26	22.4
รวม	114	100.0

จากตารางที่ 4-3 แสดงถึงจำนวนและร้อยละของบุคลากรรองการทอ่งเทียวแห่งชาตลลาวจำแนกตามวุฒิการศึกษาพบว่า บุคลากรส่วนมากมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 และวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ซึ่งมีจำนวนน้อยสุด

ตารางที่ 4-4 จำนวนบุคลากรรองการทอ่งเทียวแห่งชาตลลาวจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ระยะเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ปี	23	20.2
3-5 ปี	35	30.7
6-10 ปี	21	18.4
11 ปีขึ้นไป	35	30.7
รวม	114	100.0

จากตารางที่ 4-4 แสดงถึงจำนวนและร้อยละของบุคลากรรองการทอ่งเทียวแห่งชาตลลาวจำแนกตามระยะเวลาในการทำงานพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระยะเวลาการทำงาน 3-5 ปีและ 11 ปีขึ้นไป จำนวนเท่ากันคือ 35 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมามีระยะเวลาในการทำงาน 6-10 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และระยะเวลาน้อยกว่า 2 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2

ตารางที่ 4-5 จำนวนบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาวจำแนกตามระดับตำแหน่ง

ระดับตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อธิบดีกรม	3	2.6
รองอธิบดี	5	4.4
หัวหน้าแผนก	13	11.4
รองหัวหน้าแผนก	13	11.4
หัวหน้าหน่วยงาน	30	26.3
รองหัวหน้าหน่วยงาน	8	7.0
วิชาการ	42	36.8
รวม	114	100.0

จากตารางที่ 4-5 แสดงถึงจำนวนและร้อยละของบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาวจำแนกตามระดับตำแหน่งพบว่า บุคลากรส่วนมากมีตำแหน่งวิชาการจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาเป็นหัวหน้าหน่วยงานจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 หัวหน้าแผนก และรองหัวหน้าแผนกจำนวนเท่ากันคือ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ตำแหน่งรองหัวหน้าหน่วยงานจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 7.0 และรองอธิบดีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตำแหน่งอธิบดีกรมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยสุด

ตารางที่ 4-6 จำนวนบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาวจำแนกตามหน่วยงาน

หน่วยงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรมโฆษณาและการท่องเที่ยว	21	18.4
กรมแผนการและการร่วมมือ	27	23.7
กรมคุ้มครองโรงแรมและธุรกิจท่องเที่ยว	20	17.5
ศูนย์ฝึกอบรม	13	11.4
ห้องการบริหาร	33	28.9
รวม	114	100.0

จากตารางที่ 4-6 แสดงถึงจำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามหน่วยงานพบว่า บุคลากรส่วนมากอยู่หน่วยงานห้องการบริหารจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 รองลงมา หน่วยงานกรมแผนการและการร่วมมือจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 หน่วยงานกรมโฆษณา และการท่องเที่ยวจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 หน่วยงานกรมคุ้มครองโรงแรมและธุรกิจ ท่องเที่ยว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และหน่วยงานศูนย์ฝึกอบรมจำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 11.4 น้อยสุด

ตอนที่ 2 ขอบเขตเนื้อหาการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของบุคลากร องค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในสมรรถนะหลัก 5 ด้าน

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ยส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อสมรรถนะหลัก

สมรรถนะหลัก	μ	σ	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.04	.57	มาก	5
2. ด้านการบริการที่ดี	4.07	.68	มาก	4
3. ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในอาชีพ	4.13	.66	มาก	3
4. ด้านจริยธรรม	4.16	.77	มาก	2
5. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.20	7.1	มาก	1

จากตารางที่ 4-7 แสดงถึงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ความคิดเห็นที่มีต่อสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน พบว่า บุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\mu = 4.20$, $\sigma = .71$) รองลงมา คือ ด้านจริยธรรม ($\mu = 4.16$, $\sigma = .77$) เป็นอันดับ 2 ด้านการส่งเสริม ความเชี่ยวชาญในอาชีพ ($\mu = 4.13$, $\sigma = .66$) เป็นอันดับ 3 ด้านการบริการที่ดี ($\mu = 4.07$, $\sigma = .68$) อันดับ 4 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยที่น้อยสุด คือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\mu = 4.04$, $\sigma = .57$) เป็นอันดับ 5

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ยส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อสมรรถนะหลัก
ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. มีความรับผิดชอบในงานสามารถส่งงานได้ตามกำหนดเวลา	4.18	.69	มาก
2. แสดงออกว่าต้องการทำงานให้ได้ดีขึ้น เช่น ถามวิธีการ หรือขอคำแนะนำอย่างกระตือรือร้น	4.12	.71	มาก
3. กำหนดมาตรฐาน หรือเป้าหมายในการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่ดี	4.07	.68	มาก
4. หมั่นติดตามผลงานและประเมินผลงานของตนตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น โดย ไม่ถูกบังคับ	3.96	.84	ปานกลาง
5. สามารถทำงานบรรลุตามเป้าหมายที่ผู้บังคับบัญชากำหนด และเป้าหมายของหน่วยงานที่รับผิดชอบ	3.82	.80	ปานกลาง
6. มีความละเอียดรอบคอบ เอาใจใส่ ตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ	4.13	.72	มาก
7. ปรับปรุงวิธีการที่ทำงานให้ทำงานได้ดีขึ้นเร็วขึ้น มีคุณภาพดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นหรือทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจ	4.11	.78	มาก
8. เสนอหรือทดลองวิธีการทำงานแบบใหม่ที่คาดว่าจะทำให้งานมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม	3.96	.78	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-8 แสดงถึงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อสมรรถนะ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่า พฤติกรรมข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก คือ มีความรับผิดชอบในงานสามารถส่งงานได้ตามกำหนดเวลา ($\mu = 4.18, \sigma = .69$) รองลงมา คือ มีความละเอียดรอบคอบ เอาใจใส่ ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ ($\mu = 4.13, \sigma = .72$) และการแสดงออกว่าต้องการทำงานให้ได้ดีขึ้น เช่น ถามวิธีการ หรือขอคำแนะนำอย่างกระตือรือร้น ($\mu = 4.12, \sigma = .718$) เป็นลำดับสาม

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักต่อการมุ่งผลสัมฤทธิ์ อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ตามรายชื่อ คือ

มีความรับผิดชอบในงานสามารถส่งงานได้ตามกำหนดเวลา ($\mu = 4.18, \sigma = .69$) มีความละเอียดรอบคอบ เอาใจใส่ ตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ ($\mu = 4.13, \sigma = .72$) แสดงออกว่าต้องการทำงานให้ดีขึ้น เช่น ถามวิธีการ หรือขอคำแนะนำอย่างกระตือรือร้น ($\mu = 4.12, \sigma = .71$) ปรับปรุงวิธีการที่ทำงานให้ทำงานได้ดีขึ้นเร็วขึ้น มีคุณภาพดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นหรือทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจ ($\mu = 4.11, \sigma = .78$) และกำหนดมาตรฐาน หรือเป้าหมายในการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่ดี ($\mu = 4.07, \sigma = .68$) ส่วนที่มีระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง 3 ข้อ ตามรายชื่อ คือ หมั่นติดตามผลงานและประเมินผลงานของตนตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยไม่ถูกบังคับ ($\mu = 3.96, \sigma = .84$) เสนอหรือทดลองวิธีการทำงานแบบใหม่ ที่คาดว่าจะทำให้งานมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม ($\mu = 3.96, \sigma = .78$) และสามารถทำงานบรรลุตามเป้าหมายที่ผู้บังคับบัญชากำหนด และเป้าหมายของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ($\mu = 3.82, \sigma = .80$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริการที่ดี

ด้านบริการที่ดี	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. ให้การบริการที่เป็นมิตร สุภาพ เต็มใจต้อนรับ	4.40	.64	มากที่สุด
2. ให้ข้อมูลถูกต้อง ชัดเจนแก่ผู้รับบริการ	4.11	.74	มาก
3. ให้การบริการด้วยอัธยาศัยไมตรี และสร้าง ความประทับใจแก่ผู้รับบริการ	4.16	.82	มาก
4. แจ้งให้ผู้รับบริการทราบความคืบหน้าในการดำเนิน เรื่อง หรือขั้นตอนงานต่าง ๆ ที่ให้บริการอยู่	3.89	.88	ปานกลาง
5. ประสานงานภายในหน่วยงาน และกับหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้รับบริการได้รับบริการต่อเนื่องและ รวดเร็ว	3.93	.87	ปานกลาง
6. ดูแลให้ผู้รับบริการได้รับความพึงพอใจและ นำข้อขัดข้องใด ๆ ในการให้บริการ (ถ้ามี) ไป พัฒนาการให้บริการให้ดียิ่งขึ้น	3.94	.94	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-9 แสดงถึงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านการบริการที่ดีที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นอันดับแรก คือ ให้การบริการ

ที่เป็นมิตร สุภาพ เต็มใจตอบรับ ($\mu = 4.40, \sigma = .64$) รองลงมา คือ ให้การบริการด้วยอัธยาศัยไมตรี และสร้างความประทับใจแก่ผู้รับบริการ ($\mu = 4.16, \sigma = .82$) และให้ข้อมูลถูกต้อง ชัดเจนแก่ผู้รับบริการ ($\mu = 4.11, \sigma = .74$)

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลัก ของบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่มีต่อ ด้านการบริการที่ดี อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ การบริการที่เป็นมิตร สุภาพ เต็มใจต้อนรับ ($\mu = 4.40, \sigma = .64$) มีระดับความคิดเห็นระดับมาก 2 ข้อ คือ ให้การบริการด้วยอัธยาศัยไมตรี และสร้างความประทับใจแก่ผู้รับบริการ ($\mu = 4.16, \sigma = .82$) และให้ข้อมูลถูกต้อง ชัดเจนแก่ผู้รับบริการ ($\mu = 4.11, \sigma = .74$) มีระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ ดูแลให้ผู้รับบริการได้รับความพึงพอใจ และนำข้อขัดข้องใด ๆ ในการให้บริการ (ถ้ามี) ไปพัฒนาการให้บริการให้ดียิ่งขึ้น ($\mu = 3.94, \sigma = .94$) ประสานงานภายในหน่วยงาน และกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้รับบริการได้รับบริการที่ต่อเนื่องและรวดเร็ว ($\mu = 3.93, \sigma = .87$) และแจ้งให้ผู้รับบริการทราบความคืบหน้าในการดำเนินเรื่อง หรือขั้นตอนงานต่าง ๆ ที่ให้บริการอยู่ ($\mu = 3.89, \sigma = .88$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในอาชีพ

ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในอาชีพ	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. แสดงความสนใจใคร่รู้ความรู้ที่นอกเหนือจากอาชีพโดยตรง	4.22	.73	มากที่สุด
2. เข้าอบรม/ เรียนหรือเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงาน	4.12	.82	มาก
3. ศึกษาหาความรู้ สนใจเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ๆ ในสาขาอาชีพของตน	4.18	.81	มาก
4. พัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้ดียิ่งขึ้น	4.23	.72	มากที่สุด
5. รับรู้ถึงแนวโน้มวิทยาการที่ทันสมัยและเกี่ยวข้องกับงานของตนอย่างต่อเนื่อง	4.00	.89	มาก
6. สามารถนำวิชาการ ความรู้ หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการได้	4.03	.87	มาก

จากตารางที่ 4-10 แสดงถึงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในอาชีพ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นอันดับแรก คือ พัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้ดียิ่งขึ้น ($\mu = 4.23, \sigma = .72$) รองลงมา คือ แสดงความสนใจใคร่รู้ความรู้ที่นอกเหนือจากอาชีพโดยตรง ($\mu = 4.22, \sigma = .73$) และศึกษาหาความรู้สนใจเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตน ($\mu = 4.18, \sigma = .81$) เป็นอันดับสาม

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลัก ของบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่มีต่อการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ การพัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้ดียิ่งขึ้น ($\mu = 4.23, \sigma = .72$) และแสดงความสนใจใคร่รู้ความรู้ที่นอกเหนือจากอาชีพโดยตรง ($\mu = 4.22, \sigma = .73$) มีระดับความคิดเห็นระดับมาก 4 ข้อ คือ ศึกษาหาความรู้ สนใจเทคโนโลยี และองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตน ($\mu = 4.18, \sigma = .81$) เข้าอบรม/เรียน หรือเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงาน ($\mu = 4.12, \sigma = .82$) สามารถนำวิชาการ ความรู้ หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประยุกต์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ ($\mu = 4.03, \sigma = .87$) และรับรู้ถึงแนวโน้มวิทยาการที่ทันสมัย และเกี่ยวข้องกับงานของตนอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.00, \sigma = .89$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อด้านจริยธรรม

ด้านจริยธรรม	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ ถูกต้องตามกฎหมาย และวินัยข้าราชการ	4.19	.95	มาก
2. สามารถแสดงความคิดเห็นของตนตามหลักวิชาชีพ อย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา	4.00	.93	มาก
3. รักษาവാจามีสัจจะและเชื่อถือได้	4.20	.87	มาก
4. แสดงให้ปรากฏถึงความมีจิตสำนึกในความเป็นข้าราชการ	4.25	.82	มากที่สุด
5. ยึดมั่นในหลักการ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพและจรรยาบรรณข้าราชการ ไม่เบี่ยงเบนด้วยอคติหรือผลประโยชน์กล้ำารับผิดชอบ	4.18	.89	มาก

จากตารางที่ 4-11 แสดงถึงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านจริยธรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นอันดับแรก คือ แสดงให้ปรากฏถึงความมีจิตสำนึก ($\mu = 4.25$, $\sigma = .82$) รองลงมา คือ รักษาความลับ (มีสัจจะและเชื่อถือได้) ($\mu = 4.20$, $\sigma = .87$) และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ ถูกต้องตามกฎหมาย และวินัยข้าราชการ ($\mu = 4.19$, $\sigma = .95$) เป็นอันดับสาม

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลัก ของบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่มีต่อด้านด้านจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ แสดงให้ปรากฏถึงความมีจิตสำนึก ในความเป็นข้าราชการ ($\mu = 4.25$, $\sigma = .82$) มีระดับมาก 4 ข้อ คือ รักษาความลับ (มีสัจจะและเชื่อถือได้) ($\mu = 4.20$, $\sigma = .87$) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ ถูกต้องตามกฎหมาย และวินัยข้าราชการ ($\mu = 4.19$, $\sigma = .95$) ยึดมั่นในหลักการจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพและจรรยาบรรณข้าราชการ ไม่เบี่ยงเบนด้วยอคติหรือผลประโยชน์ก้ำกึ่งรับผิดชอบ ($\mu = 4.18$, $\sigma = .89$) และ สามารถแสดงความคิดเห็นของตนตามหลักวิชาชีพอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา ($\mu = 4.00$, $\sigma = .93$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อด้านการทำงานเป็นทีม

ด้านการทำงานเป็นทีม	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. สนับสนุนการตัดสินใจของทีม และทำงานในส่วนที่ตนได้รับมอบหมาย	4.21	.83	มากที่สุด
2. รายงานให้สมาชิกทราบความคืบหน้าของการดำเนินงานของทีม	4.03	.87	มาก
3. สร้างความสัมพันธ์เข้ากับผู้อื่นได้ดี	4.22	.80	มากที่สุด
4. ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในทีมด้วยดี	4.28	.80	มากที่สุด
5. รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในทีมและเต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่น	4.24	.85	มากที่สุด
6. ตัดสินใจหรือวางแผนงานร่วมกันในทีมจากความคิดเห็นของเพื่อร่วมทีม	4.25	.78	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-12 แสดงถึงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นอันดับแรก คือ

ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในทีมด้วยดี ($\mu=4.28, \sigma=.80$) รองลงมา คือ ตัดสินใจหรือวางแผนงานร่วมกันในทีมจากความคิดเห็นของเพื่อนร่วมทีม ($\mu=4.25, \sigma=.78$) และ รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในทีมและเต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่น ($\mu=4.24, \sigma=.85$) เป็นอันดับสาม

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของบุคลากรรองการท่องเที่ยวแห่งชาติลาวที่มีต่อด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ คือ ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในทีมด้วยดี ($\mu=4.28, \sigma=.80$) ตัดสินใจหรือวางแผนงานร่วมกันในทีมจากความคิดเห็นของเพื่อนร่วมทีม ($\mu=4.25, \sigma=.78$) รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในทีมและเต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่น ($\mu=4.24, \sigma=.85$) สร้างความสัมพันธ์เข้ากับผู้อื่นได้ดี ($\mu=4.22, \sigma=.80$) และ สนับสนุนการตัดสินใจของทีม และทำงานในส่วนที่ตนได้รับมอบหมาย ($\mu=4.21, \sigma=.83$) มีระดับมาก 1 ข้อ คือ รายงานให้สมาชิกทราบความคืบหน้าของการดำเนินงานของทีม ($\mu=4.03, \sigma=.87$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละด้าน กับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน ตำแหน่งงาน และหน่วยงาน

ตารางที่ 4-13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อสมรรถนะหลักจำแนกตามเพศ

สมรรถนะหลัก	เพศ					
	ชาย (N: 64)		ระดับ ความคิดเห็น	หญิง (N: 50)		ระดับ ความคิดเห็น
	μ	σ		μ	σ	
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.00	.55	มาก	4.09	.60	มาก
2. ด้านการบริการที่ดี	4.05	.71	มาก	4.09	.65	มาก
3. ด้านการสั่งสม ความเชี่ยวชาญใน งานอาชีพ	4.19	.69	มาก	4.16	.62	มาก
4. ด้านจริยธรรม	4.17	.76	มาก	4.16	.80	มาก
5. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.17	.75	มาก	4.23	.67	มากที่สุด

สมมติฐานที่ 1 บุคลากรที่มี เพศ ที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-13 พบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะหลัก 5 ด้าน ดังนี้

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการบริการที่ดี ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ
และด้านจริยธรรม พบว่าบุคลากรทั้ง เพศชายและเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
เหมือนกัน ยกเว้นด้านการทำงานเป็นทีมพบว่าบุคลากรเพศชายและเพศหญิง มีระดับความคิดเห็น
แตกต่างกัน โดยเพศชายมีระดับความคิดเห็นระดับมาก แต่เพศหญิงมีระดับความคิดเห็นระดับ
มากที่สุด

เนื่องจากบุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักเหมือนกันถึง 4 ด้าน
แต่มีด้านที่มีความคิดเห็นต่างกัน ดังนั้น สมมติฐานที่ 1 จึงถูกปฏิเสธ

ตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากร
ที่มีต่อสมรรถนะหลักจำแนกตามอายุ

สมรรถนะหลัก	อายุ (ปี)											
	อายุต่ำกว่า 25 ปี			26-35 ปี			36-45 ปี			46 ปีขึ้นไป		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
	ความคิดเห็น			ความคิดเห็น			ความคิดเห็น			ความคิดเห็น		
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	3.87	.30	ปานกลาง	4.03	.62	มาก	4.06	.58	มาก	4.15	.50	มาก
2. ด้านการบริการที่ดี	3.87	.38	ปานกลาง	4.04	.75	มาก	4.07	.63	มาก	4.31	.59	มากที่สุด
3. ด้านการส่งเสริม ความเชี่ยวชาญใน งานอาชีพ	3.96	.45	ปานกลาง	4.18	.70	มาก	4.02	.70	มาก	4.15	.51	มาก
4. ด้านจริยธรรม	4.05	.56	มาก	4.08	.86	มาก	4.15	.70	มาก	4.62	.41	มากที่สุด
5. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.15	.46	มาก	4.11	.80	มาก	4.26	.61	มากที่สุด	4.53	.42	มากที่สุด

สมมติฐานที่ 2 บุคลากรที่มี อายุ ที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ

สมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-14 พบว่าบุคลากรที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ

สมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านดังนี้

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่าบุคลากรที่มีอายุ 26-35 ปี อายุ 36-45 ปี และ อายุ 46 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการบริการที่ดี พบว่าบุคลากร อายุ 46 ปีขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อายุ 26-35 ปี อายุ 36-45 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนอายุต่ำกว่า 25 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพพบว่าบุคลากร อายุ 26-35 ปี อายุ 36-45 ปีและ อายุ 46 ปีขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนอายุต่ำกว่า 25 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านจริยธรรมพบว่าบุคลากร อายุ 46 ปีขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนอายุต่ำกว่า 25 ปี อายุ 26-35 ปีและอายุ 36-45 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน

ด้านการทำงานเป็นทีมพบว่าบุคลากร อายุ 36-45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน ส่วนอายุต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 26-35 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เหมือนกัน

สรุปได้ว่าบุคลากรที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ดังนั้นสมมติฐานนั้นจึงถูกยอมรับ

ตารางที่ 4-15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อสมรรถนะหลักจำแนกตามวุฒิการศึกษา

สมรรถนะหลัก	วุฒิการศึกษา								
	ต่ำกว่าปริญญาตรี			ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า			36-45 ปี		
	μ	σ	ระดับความคิดเห็น	μ	σ	ระดับความคิดเห็น	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.00	.85	มาก	4.04	.49	มาก	4.05	.69	มาก
2. ด้านการบริการที่ดี	3.95	.58	ปานกลาง	4.05	.65	มาก	4.16	.82	มาก
3. ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ	3.98	.65	ปานกลาง	4.11	.63	มาก	4.21	.75	มากที่สุด
4. ด้านจริยธรรม	3.98	.67	ปานกลาง	4.14	.70	มาก	4.30	.82	มากที่สุด
5. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.05	.84	มาก	4.20	.65	มาก	4.26	.85	มากที่สุด

สมมติฐานที่ 3 บุคลากรที่มี วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-15 พบว่าบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านดังนี้

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่าบุคลากรต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโทมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน

ด้านการบริการที่ดี พบว่าบุคลากรระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและระดับปริญญาโทมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกันส่วนต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพพบว่าบุคลากรระดับปริญญาโท มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านจริยธรรมพบว่าบุคลากรระดับปริญญาโท มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและต่ำกว่าปริญญาตรีมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการทำงานเป็นทีมพบว่าบุคลากรระดับปริญญาโท มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่าบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 ดังนั้นสมมติฐานนั้นจึงถูกยอมรับ

ตารางที่ 4-16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อสมรรถนะหลักจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

สมรรถนะหลัก	ระยะเวลาในการทำงาน											
	น้อยกว่า 2 ปี			3-5 ปี			6-10 ปี			11 ปีขึ้นไป		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
	ความคิดเห็น			ความคิดเห็น			ความคิดเห็น			ความคิดเห็น		
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	3.93	.38	ปานกลาง	4.11	.61	มาก	4.04	.71	มาก	4.05	.56	มาก
2. ด้านการบริการที่ดี	4.05	.46	มาก	4.11	.82	มาก	3.96	.77	ปานกลาง	4.10	.62	มาก
3. ด้านการสังคม	4.04	.47	มาก	4.18	.79	มาก	4.23	.65	มากที่สุด	4.07	.63	มาก
ความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ												
4. ด้านจริยธรรม	4.08	.66	มาก	4.09	.88	มาก	4.04	.89	มาก	4.37	.63	มากที่สุด
5. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.12	.53	มาก	4.14	.95	มาก	4.10	.66	มาก	4.37	.54	มากที่สุด

สมมติฐานที่ 4 บุคลากรที่มีระยะเวลาในการทำงานที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-16 พบว่า บุคลากรที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลัก 5 ด้านดังนี้

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์พบว่า บุคลากรมีระยะเวลาในการทำงาน 3-5 ปี มีระยะเวลาในการทำงาน 6-10 ปีและมีระยะเวลาในการทำงาน 11 ปีขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนน้อยกว่า 2 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการบริการที่ดีพบว่าบุคลากรมีระยะเวลาในการทำงานน้อยกว่า 2 ปี มีระยะเวลาในการทำงาน 3-5 ปีและ มีระยะเวลาในการทำงาน 11 ปีขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนมีระยะเวลาในการทำงาน 6-10 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพพบว่าบุคลากรมีระยะเวลาในการทำงาน 6-10 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมีระยะเวลาในการทำงานน้อยกว่า 2 ปี มีระยะเวลาในการทำงาน 3-5 ปีและมีระยะเวลาในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านจริยธรรม พบว่าบุคลากรมีระยะเวลาในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมีระยะเวลาในการทำงานน้อยกว่า 2 ปี มีระยะเวลาในการทำงาน 3-5 ปีและมีระยะเวลาในการทำงาน 6-10 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการทำงานเป็นทีมพบว่าบุคลากรมีระยะเวลาในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมีระยะเวลาในการทำงานน้อยกว่า 2 ปี มีระยะเวลาในการทำงาน 3-5 ปีและมีระยะเวลาในการทำงาน 6-10 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่าบุคลากรที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 ดังนั้นสมมติฐานนั้นจึงถูกยอมรับ

สมมติฐานที่ 5 บุคลากรที่มีตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-17 พบว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะหลัก 5 ด้านดังนี้

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์พบว่าบุคลากรตำแหน่งอธิบดีกรมและรองหัวหน้าหน่วยงาน
มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด หัวหน้าแผนกและหัวหน้าหน่วยงานมีระดับความคิดเห็น
อยู่ในระดับมาก รองอธิบดีกรม รองหัวหน้าแผนกและวิชาการมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ
ปานกลาง

ด้านการบริการที่ดีพบว่าบุคลากรตำแหน่งอธิบดีกรมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ
มากที่สุด หัวหน้าแผนก หัวหน้าหน่วยงาน รองหัวหน้าหน่วยงานและวิชาการมีระดับความคิดเห็น
อยู่ในระดับมาก รองอธิบดีกรมและรองหัวหน้าแผนกมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพพบว่าบุคลากรตำแหน่งอธิบดีกรม
รองหัวหน้าแผนก หัวหน้าหน่วยงานมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด หัวหน้าแผนก
รองหัวหน้าหน่วยงานวิชาการมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองอธิบดีกรม มีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านจริยธรรมพบว่าบุคลากรตำแหน่งอธิบดีกรม รองอธิบดีกรม หัวหน้าแผนก
รองหัวหน้าแผนกมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด หัวหน้าหน่วยงาน รองหัวหน้า
หน่วยงาน วิชาการมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการทำงานเป็นทีมพบว่าบุคลากรตำแหน่งอธิบดีกรม หัวหน้าแผนก
หัวหน้าหน่วยงาน รองหัวหน้าหน่วยงานมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองอธิบดีกรม
รองหัวหน้าหน่วยงาน วิชาการมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลัก
ทั้ง 5 ด้านต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 5 ดังนั้นสมมติฐานนั้นจึงถูกยอมรับ

ตารางที่ 4-18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อสมรรถนะหลักจำแนกตามหน่วยงาน

สมรรถนะหลัก	หน่วยงาน											
	กรมโฆษณา				กรมแผนการ				กรมคุ้มครอง			
	μ	σ	ระดับ	ความคิดเห็น	μ	σ	ระดับ	ความคิดเห็น	μ	σ	ระดับ	ความคิดเห็น
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.14	.58	มาก	มากที่สุด	4.02	.67	มาก	มากที่สุด	3.98	.59	มาก	มากที่สุด
2. ด้านการบริการที่ดี	4.24	.60	มากที่สุด	มากที่สุด	4.06	.83	มาก	มากที่สุด	4.10	.79	มาก	มากที่สุด
3. ด้านการส่งเสริม	4.28	.64	มากที่สุด	มากที่สุด	4.06	.72	มาก	มากที่สุด	4.20	.58	มาก	มากที่สุด
ความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ												
4. ด้านจริยธรรม	4.31	.77	มากที่สุด	มากที่สุด	4.08	.86	มาก	มากที่สุด	4.26	.75	มากที่สุด	มากที่สุด
5. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.26	.64	มากที่สุด	มากที่สุด	4.11	.69	มาก	มากที่สุด	4.25	.85	มากที่สุด	มากที่สุด

สมมติฐานที่ 6 บุคลากรที่มีหน่วยงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-18 พบว่าบุคลากรที่มีหน่วยงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะหลัก 5 ด้านดังนี้

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์พบว่าบุคลากร ศูนย์ฝึกอบรมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ
มากที่สุดกรมโฆษณากรมแผนการแล กรมคุ้มครองมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ห้องการบริหารมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการบริการที่ดีพบว่าบุคลากร กรมโฆษณามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
กรมแผนการ กรมคุ้มครอง ศูนย์ฝึกอบรมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากห้องการบริหาร
มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพพบว่าบุคลากร กรมโฆษณาและศูนย์ฝึกอบรม
มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด กรมแผนการและกรมคุ้มครอง มีระดับความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับมาก ห้องการบริหารมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านจริยธรรมพบว่าบุคลากร กรมโฆษณา กรมคุ้มครอง ศูนย์ฝึกอบรมมีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดกรมแผนการมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ห้องการบริหาร
มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการทำงานเป็นทีมพบว่าบุคลากร กรมโฆษณา กรมคุ้มครองและศูนย์ฝึกอบรม
มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ห้องการบริหารกรมแผนการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับมาก

สรุปได้ว่า บุคลากรที่มีหน่วยงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน
ต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 6 ดังนั้นสมมติฐานนั้นจึงถูกยอมรับ

**ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของบุคลากร
องค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย**

ตารางที่ 4-19 ความถี่ของข้อเสนอแนะของบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	คุณธรรม จริยธรรม	29
2	การทำงานเป็นทีม (การร่วมมือร่วมใจ)	26
3	การพัฒนาตนเอง	21
4	การบริการที่ดี	20
5	การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ	9
6	การมุ่งผลสัมฤทธิ์	8
7	การประสานงาน	7
8	มนุษยสัมพันธ์	6
9	การจงใจการทำงาน	5
10	ภาวะผู้นำ	4
11	การตลาด	3
12	การปฏิบัติงานตัวจริง	2

จากตารางที่ 4-19 พบว่า บุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสมรรถนะหลักด้านอื่นที่จำเป็นของบุคลากรองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แก่บุคลากรรายด้าน มีความคิดเห็นสอดคล้องกับสมรรถนะหลักที่ได้ศึกษาโดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของด้านคุณธรรม จริยธรรม มีความถี่ 29 ด้านการทำงานเป็นทีมมีความถี่ 26 และด้านการบริการที่ดีมีความถี่ 20 เป็นต้น